

Kerner István jubileuma

Egy esendes, meleg évfordulót zavart meg február 14-én az Operaház váratlan bezárása. A következő lázas napok pedig nem voltak alkalmasak ünneplésre, ilyen formán majdhogynem nyomtalanul haladtunk el Kerner István főzeneigazgató nevezetes dátuma előtt. Ezen a napon halt ugyanis *negyven éve*, hogy a nyurga ifju Kerner István résztvett délelőtt a *Nailla* próbáján s este már, mint napidíjas brácsása az operai zenekarnak, a *Proféta* előadását is végigjátszotta.

Ezt a sorsdöntő lépést kemény harcok előzték meg. A reményteljes ifju párhuzamosan folytatta ugyanis tanulmányait a Zergo-utcai (ma Horánszky-utcai) reáliskolában és a Nemzeti Zenedében. A realban különösen mint jó matematikus tűnt ki s apja a derék máriakémendi kántortanító épp ezért mérnöknek szánta bár fia rendkívüli zenei tehetségéről maga is meg volt győződve. Már a hatodik osztályt járta az ifju, mikor egyik nővérét váratlanul elvesztette s a gondos apa, aki egyébként is, most meg különösebben aggodott fiáért, sokalni kezdte a dupla munkát. Amikor azután nem találta a gyermeket tulságosan jó színenben egyik látogatásakor elment körülnézni: melyik iskolát szüntesse meg. A realban dícsérték a fiut, hogy kitűnő matematikus, az öreg tehát a real mellett döntött. El is sétált nyomban a Zenedébe, hogy a fiát kivegye. Itt néhány való jó Huber Károlynak (Hubay Jenő édesatyjának) találta elmondani az ügyet. Csak nézett, nézett a hirtelen mérgű kiváló pedagógus, majd, amint összeszedte magát, ráfordult az aggodó szülőre, hogy talán csak nem bolondult meg, mikor a Pista gyerek a legtehetségesebb növendéke, akiben igazi dirigens vér buzog! Mosolyogva türtte a szidást az öreg Kerner, tudta ő azt nagyon jól s dagadozott is a büszkeségtől. Nem lett a «kivételből» semmi se. Már mint a zenedeiből — mert a realból aztán csakugyan kimarasztotta a fiát, mivel hogy fő a következetesség.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *M. I.*

Cím: *Kerner István jubileuma*

Forrás: *Magyarország*

3n

(Hely)

1925. 3. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Kerner István

Idő

"1925"

Személy

Helyszám

Székesfővárosi háziyomda 1923

vatásuktól. Az egyszerű, szerény ösvényen biztosabban odajutnak.

Ebben a kis történetben benne van az egész későbbi Kerner, a hamis fényt, külsőséges csillogást kerülő, elmélyedő, dolgozó igazi művészember, aki az elmúlt negyven év alatt mint legméltóbb ült bele az Erkelek nagy hagyományu, elkötelező örökébe. S az elmúlt negyven év magában foglalja az Operaház, a filharmónia, de mondhatnók az egész modern magyar muzsika közel felszázados fejlődését, melynek hovatovább mindinkább Kerner volt a vezetője, irányítója, éltető lelke. Először Erkel Sándor alatt, azután mellette, végül — helyette. Mikor a nagy Erkel Sándor meghalt, felhangzott az aggodó kérdés, ki lehet az utóda?! Egyszer csak érezni kezdte a közönség, hogy itt van. Természetesen és magától értetődően jött, mint vallami legitim jogutód s azóta mint meg nem ingatható tekintély áll előttünk. Egyetemes és biztos tudás e tekintély jogos alapja, amely valóban csak másodsorban ismer régi vagy modern muzsikát, elsősorban csak jó vagy rossz között tesz különbséget.

Jól esett megállnunk e negyvenéves fordulónál, jól esik Kerner Istvánt köszöntenünk s hisszük, hogy nem veszi rossz néven, hogy az ő munkás negyven évének negynemely tanulságát emlékezetbe idézzük.

m. i.